

Fredag 20 november

Stoppa Rasismen tappar greppet Huliganer från Tyskland väntas till Lund

Den 30 november i år befaras bli ännu bråkigare i Lund än förra året. Stoppa Rasismen, den organisation som brukar arrangera motdemonstration och torgmöte, är splittrad och håller på att tappa greppet om motaktionerna. Anarkister och några som kallar sig "de autonoma" tog över det första planeringsmötet och beslutade att det ska byggas en levande barrikad för att förhindra rasisternas demonstration. Starka rykten gör gällande att grupper från Danmark och Tyskland väntas hit. Bokhandeln Wapiti uppges sälja huvor för dem som vill vara anonyma när de slåss.

- Det hela har urartat till ett slagsmål mellan huliganer och har inte med rasismen i Sverige att göra, säger Bengt-Göran Paradis från vänsterpartiets styrelse.

Såväl vänsterpartiet som socialdemokraterna och ABF har dragit

sig ur Stoppa Rasismen och deltar i stället i Lundaaktionens alternativprogram.

De grupper inom Stoppa Rasismen som inte står bakom beslutet om barrikadbygge planerar ett torgmöte sent på eftermiddagen den 30.

- Stoppa Rasismen spelar med dubbla kort, säger Bengt-Göran Paradis. Det är uppenbart att torgmötet kommer att utnyttjas som ett förmöte till de våldsamma aktionerna.

Stoppa Rasismen i Lund lever upp bara en gång om året. Det är när aktionerna inför den 30 november planeras. Genom slagsmålen på gatorna varken bekämpas eller underblåses rasismen. Vänsterpartiet uppmanar lundaborna att visa sitt avståndstagande genom att hålla sig borta från gatorna den 30 november.

Nyhetsred.

Mp-budget: Lunds dubbla skuld

Ja, Lund har levt över sina tillgångar, säger mp i sitt förslag till kommunal budget. Men det gäller inte bara bankskulden på 800 Mkr. Det är också en skuld till naturen och därmed till kommande generationer. Båda skulderna kräver en ansvarsfull politik.

Det förra har lett till att mp har lagt en budget som (om än med vissa konstgrepp) håller sej inom den borgerliga majoritetens ramar. Därinnanför är siffrorna emellertid annorlunda.

VB har tidigare betecknat mp-förslaget som "vänsterpopulistiskt". Klart är att mp bjuder över v på centrala områden som skola och social. I skolan vill man inte minska lärartätheten och man slår särskilt vakt om musikskolan. Inom sociala sektorn är det främst dagis som man inte vill spara på. I båda fallen har man aktionsvärda motiveringar men prioriteringarna speglar väl också mp-arnas intressen som föräldrar/lärare/dagispersonal.

Liksom v vill mp behålla konsumentrådgivningen men även utvidga den. Rimligt när 30 miljarder årligen satsas på reklam i Sverige, säger man.

Så till besparingarna: kommunal information och politikerarvoden, i det senare fallet mer än vad v (numera) vill spara, kurser och konferenser (för högre tjänstemän och politiker, inte för andra), väg- och underhåll (mycket mer än v). Därmed är vi också inne på inkomstförstärkningarna. Mp har från 1995 budgeterat inkomster från vägavgifter - sådana kan inte införas genast då det krävs nya lagar. Den stora besparingen gäller en frivillig neddragning av de kommunalanställdas arbetsvecka med 2-4 timmar. Den enskilde kan kompensera detta på olika sätt, framhåller man, t.ex. genom att kortare dagstid ger lägre avgift. Mp har kalkylerat en besparing på 75 Mkr vilket ju är mycket men posten får betraktas som osäker. Det är inte säkert att så många anser sej ha råd att minska inkomsterna i dagens läge.

En överordnad paroll är att kommunen bör övergå till en kretsloppsekonomi. Peter Björling i mp ser med tillfredsställelse att detta begrepp nu har övertagits av vänsterpartiet, i och med förslaget till kongressuttalande.

Vad kan Lund lära av Berlin?

Många lundabo har ett ständigt behov av att uppsöka världsstaden. Den närmaste är Berlin, och dit tar det inte många timmar. Liggplatsen intas på Malmö C 21.20, och 7 nästa morgon vaknar man piggt och utvilad på Berlin Hauptbahnhof. Ostbahnhof som den hette förr.

Vad är det då som lockar i Berlin? Alla förändringar som skett inte bara sen muren revs, utan allt dessförinnan! De dynamiska och förödande katastrofer som drabbat staden, men som hela tiden besitter en kraft att resa sig igen - även om det tar tid. Det är människorna i staden som besitter denna kraft. Många som aldrig fått lämna den under den långa avspärrningen, andra som kunnat bygga upp en egen folkets kultur i enklaven i väst, ett experiment i sätt att leva tillsammans med andra och utveckla en social gemenskap.

Under åttiotalets senare hälft, fram till 1989, tog sig det kalla kriget uttryck i ansträngningar att göra Västberlin till modernismens kultplats. Europas kulturhuvudstad 1988 och dessförinnan två stora internationella byggutställningar 84 och 87 besöktes av Europas intellektuella och många vanliga dödliga. Det var under de åren man byggde mycket. Många av Berlins bombhål fylldes med intressanta byggnader, som fått efterföljare t.o.m. i Sverige - Västerås, Örebro, Malmö, bland andra städer.

Ett intressant tema för en del av detta storstadsbyggande är ekologi - eller *ökologisches Bauens* som man säger på tyska. Ty man måste inte minst i storstaden, för att kunna överleva de hälsorisker som där finns, tillämpa en mycket medveten resurshushållning. Medvetna arkitekter och planerare gjorde inom ramen för de stora stadsförnyelseprojekten experiment med soluppvärmning, takodlingar, rotzonsanläggningar för rening av bad- och diskvatten i bostäderna osv. Det senare kan innebära att man planterar hela gården i ett bostadsområde med vassruggar, vars rötter får suga upp näringen och rena vattnet.

På senare år har initiativet tagits över av de boende, som nu står för småskaliga lösningar, exempelvis små värmekraftverk i källarna, som drivs med stadsgas, och som ger de boende i huset både el och värme.

Om allt detta berättade Gunlaug Östbye häromkvällen på Mejeriet för församlade arkitekter i Södra Sverige, och det kunde vara nyttig lärdom för dem som försöker driva igenom

rotzonsanläggningar i skånska kommuner. De har mer än en gång mötts med avslag från länsstyrelsen, som inte gillat såna lösningar, medan boverket och miljömedvetna politiker försöker lära oss alla att kretslopp är det vi ska tänka på efter Riokonferensen.

Den här VB berättat om tidigare, och vi lär få anledning att återkomma till kretsloppsfrågor.

Tho

Öppet Hus

På skyltsöndagen den 29 november har vänsterpartiet öppet hus kl 14-17 på Bredgatan 28.

Vi serverar gott kaffe, mustig vinglög och knapriga pepparkakor. Orkestern "Ve och fasa" musicerar. Cirka kl 15 kan du träffa riksdagsman Rolf Nilson, Gunlög Stenfelt och Roland Andersson från kommunstyrelsen och Kajsa Theander från Lundav:s styrelse.

Alla är välkomna!

Kom till Röda Kapellets Greklandsepilog

på kollektivhuset "Regnbågen", Sunnaväg 237

Lördag 21/11 kl 18.00

för Röda Kapellet med vänner och Milosresenärerna.

Vi äter grekiskt, dricker grekiskt, glammar grekiskt och minns Milosresan. Vi beskådar den återfunna Venus av Milo, nu med minnesplatta.

Knytkalas, tag med ingredienser till grekisk sallad så blandar vi: oliver, sallad, lök, fårost. Baka bröd eller kakor och ta med grekiskt vin.

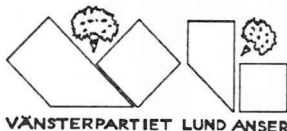
Obs ta också med instrument, notställ och följande noter: 73 (Valse Creole), 184 (Myrtia), 186 (Mousiki kai tragoudia), 253 (Metsäkkukka), 254 (Sonya), 258 (Ligaria), 265 (f.d 266: Klippa, klippa=BPAXO)

Ta med diabilder och fotografier från sommaren.

Det är inget fel att anmäla sig, men även slarvar är välkomna.

Milosstaben:

Essie 12 23 90, Kristina 11 30 86, Bengt 13 70 06.

VÄNSTERPARTIET LUND ANSER

Kärnkraftens säkerhet inte en bypolitisk fråga

De sk "incidenterna" vid Barsebäcksverket har visat skrämmande brister i kärnkraftens säkerhet. De har dessutom visat hur lätt det är för Barsebäcks ledning att undanhålla allmänheten information.

Informationen till allmänheten skall säkerställas genom den lokala säkerhetsnämnden. I denna sitter politiker från den kommun där verket ligger: Kävlinge. Alldeles häpnadsväckande har nämndens ordförande och vice ordförande förklarat att de ingenting visste om utsläppet av två miljoner liter radioaktivt vatten och att de ingenting fick veta. Den enda medlem i nämnden som kritiskt försökt granska säkerheten vid Barsebäcksverket, Jan Andersson, blev sparkad ur nämnden.

Barsebäcksverkets säkerhet är inget som bara angår Kävlinge kommun. En olycka kan drabba stora delar av Skåne och Köpenhamn. Eftersom den lokala säkerhetskommittén visat sig inkompetent att klara uppgiften att hålla allmänheten underrättad kräver vänsterpartiet i Lund att regeringen ingriper och ändrar kommittéens sammansättning så att den innehåller representanter för alla kommuner som omger Barsebäcksverket, inklusive Köpenhamn.

Eftersom Barsebäcks VB medvetet förteg vad som hände i Barsebäck kräver vi att Sydkrafts styrelse omedelbart avsätter honom.

Vänsterpartiet i Lund genom Kajsa Theander ordförande

Lundakandidat II

Vi nämnde i förra numret att bl.a. Ann Schlyter av vänsterpartiets lokala medlemsmöte har nominerats till en ny period i partistyrelsen. Men det bör noteras att ännu en lundabo är föreslagen dit: Mats Olsson, metallarbetare och bl.a. medlem av v-styrelsen i Lund. Fast bakom den nomineringen står vänsterpartiet i Malmö.

Tidskriftsverkstan

flyttar i vår till Mårtenstorget, om årsmötet antar ett liggande förslag, och kompletteras med tidskriftsbutik. I så fall flyttar VB-redaktionen naturligtvis med och hamnar mer centralt.

Om pensioner

Pensionerna är en av de stora politiska frågorna, som mycket snart kommer att kräva klara politiska ställningstaganden av alla politiska partier. I vänsterpartiet finns det liksom hos andra osäkerhet och motsättningar.

En av Lunds motioner till vänsterpartiets kongress tar upp pensionssystemet och har följande yrkanden:

att vänsterpartiet i riksdagen verkar för ett höjt pensionstillskott; på sikt bör pensionstillskottet höjas till ett basbelopp per år,

att verka för att antalet intjänandeår, 30 år, sänks,

att verka för att män och kvinnor kan utnyttja sin lagstadgade rätt att stanna hemma och vårda sina barn utan att missgynnas av ATP-systemet,

att en omfördelning sker inom ATP-systemet för att finansiera ovanstående förslag.

Lika för alla

Vid partistyresemötet förra helgen behandlades inte pensionsmotionerna. Istället hänsköts de till en arbetsgrupp som ska förbereda ett uttalande. En kommentar till motionen har vi emellertid fått från Per-Lennart Börjesson på riksdagskansliet. Efter att ha påpekat att pensionstillskottet inte ingår i ATP-systemet fortsätter han: "Ett pensionstillskott på ett helt basbelopp innebär en grundpension på närmare två basbelopp (efter skatt). En sådan pension motsvarar i dagsläget 67 000 kr. Om en sådan pension skall finansieras med en motsvarande neddragning av ATP-pensionerna så blir effekten, i dagsläget, att alla pensionärer skulle få i stort sett lika ATP. Detta kan jämföras med införandet av en grundpension lika för alla."

Detsamma gäller i ett längre perspektiv. Alternativet är då att över statskassan betala pensionstillskottet. Höjda pensionstillskott är en reform som bör prioriteras, men då måste också utrymme skapas. Börjesson tror inte att det är någon bra strategi att bryta utställda löften till övriga pensionärer.

En grundpension skulle innebära att ett privat försäkringssystem uppstod. Börjesson argumenterar mot grundpension och för ett statligt obligatorium bl.a. därför att ett sådant system kan fördela så att dagens yrkesverksamma betalar åt dagens pensionärer, medan våra barn betalar för oss. Privat system innebär att fonder byggs upp. En stor del av landets tillgångar kommer att ägas av privata försäkringsbolag.

Ett viktigt argument är också att vi redan har ett system och att systembyte skulle medföra stora problem. Givna löften kan inte avfärdas och för den nu arbetande generationen skulle det betyda

avgifter både till dagens pensionärer och till den egna pensionen.

Ohållbart

Detta argument för ett ATP-system fördes också fram av Agneta Kruse, som talade på Kvinnoforums forskarlunch i fredags. Ändå inledde hon med att visa hur ohållbart systemet är i sin nuvarande form. Påfrestningarna på ATP-systemet på 2000-talet beror delvis på demografiska förändringar. De stora fyrtiotalsskullarna går i pension och livslängden har ökat, redan nu med åtta år för kvinnor sedan ATP infördes. Med låg arbetslöshet och hög tillväxt skulle systemet möjligen fungera hjälpligt, men om tillväxten blir noll så blir det bara två arbetande som ska försörja en pensionär.

Vi har skrivit ett kontrakt med våra barn. Men hur ska vi få dem att acceptera förmyndarens namnteckning och uppfylla kontraktet? Kruse förespråkade en rejäl koppling mellan avgifter och förmåner. Hon argumenterade för simulerade individuella konton, så att löntagarna får klarare för sig vilka inteckningar de har i pensionsystemet. Hon ville reformera bort arbetarnas subventionering av akademikernas pensioner, men tyckte inte heller att heltidsarbetande ska subventionera deltidssarbetande.

Provokativt

Detta var en provocerande åsikt bland kvinnorna på forskarlunchen. Kvinnor missgynnas ju av ett system som inte tar hänsyn till alla avbrott i lönearbetet för det nödvändiga men obetalda arbetet med barnen. Kruse hävdade istället att vård av barn bör ge pensionspoäng. Jag skulle gärna vilja se detaljerade förslag på hur detta kan göras. Skall exempelvis deltidslighet ge pensionsrätt tills barnen är sexton år?

En aha-upplevelse gav Agnetas föredrag mig, då hon påpekade att den största förmögenhet de flesta svenska familjer har är inteckningarna i kommande produktionsresultat genom ATP-systemet. Vad kommer det sig då att denna stora förmögenhet är undantagen giftorättsgodset? Rimligtvis borde pensionspoängen delas mellan makar.

Men även här finns det mycket att diskutera. En delning av intjänande poäng vid skilsmässa är inte svårt att föreställa sig, men borde inte en vårdnadshavare av barn ha viss rätt till del av den andra förälderns pensionspoäng oavsett civilstånd?

Än har jag ingen stabil ståndpunkt i pensionsfrågan, men jag inser att mitt stöd till Lundamotionen inte var tillräckligt övertänt.

Ann Schlyter

\$

Bland förslagen på bättre namngivare till lungagator än det slitna namnet Crafoord, begicks ett misstag; trevligt nog inte ett beklagligt sådant.

Det var ju Axel Martinsson i Hemväret som skulle föreslås efter sin kämpainsats i bland annat den orkestern. Å andra sidan var det inget större misstag att föreslå även hans son Martin Martinsson som också har ett förflutet i Hemvärets orkester. Dessutom har Martins violinförgyllt klanger i Cappella Lundensis, egna skapelsen Lunda stråkar, Salongsorkestern för att bara nämna några, innan han försvann till Malmö och Barockfestivalen och sedan Stockholm och Rikskonsert.

Sträte

Red:s kommentar:

Personer med erfarenhet av kommunal namngivning säger att det finns anledning att kommentera Strätas båda insändare. Men det får av platsskal bli i nästa nummer.

Klas Hellborg igen

I vår runa över Klas Hellborg för några veckor sen påminde vi om historien med tavlan på Aten. En VB-läsare, Anders Schmidt, påpekar att vi, liksom eftermälet i allmänhet, gör saken värre än den faktiskt var. Anders var nämligen åsyna vittne till händelsen. Vad Klas gjorde var att han skar ner snöret som tavlan hängde i. Emellertid föll tavlan så olyckligt att duken punkterades av ett uppochnedvänt stolsben.

Ett hellborgskt "knivdåd" som vi annars borde ha nämnt är när Klas kvicktänkt skar hål på brandslangen i Båstad 1968. Till händelserna då finns det nog anledning att återkomma i anslutning till 25-årsminnet kommande maj.

Kenneth Sandberg

i Kävlinge bör uteslutas ur vänsterpartiet för sina upprepade avsteg från partiets flyktningpolitik. Det ansåg partidistriktets styrelse efter en omsorgsfull diskussion i lördags, där dock även röster höjdes för en "mildare" bedömning. Distriktsstyrelsen är ingen avgörande instans i frågan men partistyrelsen ville ha synpunkter inför sitt slutliga ställningstagande.

Att flyktningpolitiken behöver diskuteras mer än som skett var distriktsstyrelsen samtidigt ense om. En anledning kommer när ett programmaterial i frågan snart går ut på remiss.

Var äro de som kunde allt...?

Några tankar efter Lundavänsterns uppgång och fall

"Var djärva", sade Lenin för 75 år sedan, då han förmått Petrogradsovjeten att gripa makten. "Tror ni att någon enda av oss besitter denna erfarenhet? Vi är inte rädda för att göra misstag. Att vi satt igång en revolution har inte gjort oss till ofelbara helgon. Det är otänkbart att de arbetande klasserna, som förtryckts i århundraden, proppats fulla med lögn, klämts hårt i ett skruvstäd av fattigdom, okunnighet och råhet, skulle kunna genomföra en revolution utan att begå några misstag." Och misstag blev det, många och svåra. Man kan diskutera Lenins ansvar för det som skedde, men två ting kan man aldrig ta ifrån honom, hans visioner och hans mod.

"Var djäv", säger Rolf Nilson (VB 1992:34), avsvär sig både socialism och kommunism, lämnar arbetarklassen åt dess öde och vill söka en bas för vänsterpartiet bland socialdemokrater och liberaler: "Partiet måste acceptera privat ägande av produktionsmedlen och fullt ut acceptera marknads-mekanismen som styrmedel... Vi ska betona den enskilda individens frihet. Från att ha haft kollektivet som självklart perspektiv måste vi byta perspektiv."

Vänd på siffrorna!

Det skall gärna medges att 1992 inte är 1917 - men vänd på 92 och vi får 29, och den jämförelsen saknar heller inte intresse. Även om vi fortfarande är långt från den depression som följde på den amerikanska bankkrisen 1929, finns det förvisso goda paralleller.

Rolf Nilson fortsätter: "Det finns de som påstår att dåliga tider är bra för vänstern. Jag tror inte det. Dåliga tider demoraliserar, bryter ner och undergräver solidariteten." Rolf har naturligtvis alldeles rätt, men han tycks ändå helt ha missat poängen. Den undergrävda solidariteten stärks på intet sätt av att vänstern villkorlös kapitulering inför krisen och försöker förvandla sig till ett nytt mittparti. ("Att söka en ny bas är f.ö. ett problem även för centern och folkpartiet.")

Den bistra sanningen är den, att om inte vänstern tar sitt historiska ansvar att försöka kanalisera människors uppståndna vrede och förtvivlan, finns det andra som inte kommer att tveka. Ny demokratis framgångar är bara en antydning om vad som håller på att hända. Skulle vänsterns svika, finns risken för att vi snart får anledning att se tillbaka med vemod och saknad på Wachtmeister, Karlsson och deras gelikar.

Fordras: kompetens och trovärdighet

En tidigare vänsterns oskickliga agerande spelade en avgörande roll för extremhögerns framgångar på 30-talet. Vårt eget agerande under

de närmaste åren kommer inte att sakna betydelse för den fortsatta politiska utvecklingen under 90-talet och åren efter sekelskiftet - och det viktiga är då vår politiska kompetens och trovärdighet, inte huruvida vi är ett parti med "mellan 2 och 6 procent av väljarkåren", som Rolf Nilson så föraktfullt avfärdar, eller den massrörelse som vänsterpartiets ledning med en dæres envishet tror sig hålla på att skapa, fastän väljarstödet bara sjunker (det är ännu för tidigt att säga, om den senaste väljarbarometern innebär något verkligt trendbrott).

Veckobladets spalter dignar under inlägg, som i grunden utvecklar ett och samma tema: låt oss bara vara snälla, så blir nog allting bra. Men om det är någonting historien lärt oss, så är det just detta, att av snällhet kommer ingenting. Vad mänskligheten behöver, är inte menlös snällhet. Den behöver godhet, men det är nu någonting helt annat, och därtill en godhet kombinerad med skärpa och kraft - en skärpa vass som rakknivens egg. Lundavänstern är i dag blott alltför trubbig.

Annat var det förr

Det var annat förr. Efter ett decennium av politisk förvirring sökte jag mig själv till vpk i början av 70-talet just med anledning av det tilltalande intryck partiet gjorde här i Lund. Det fanns i den lokala partiavdelningen en öppenhet, en friskhet och intellektuell skärpa kombinerad med en befriande brist på dogmatik, som ingav mig en tro på människans och kommunismens framtid. Men så kom då sammanbrottet i öst, och luften gick raskt ur ballongen. Jag har ägnat mycket tid de senaste åren åt att försöka förstå varför.

En slutsats tycks mig svårfrånkomlig: trots ett lika envist som massivt avståndstagande från öststaternas politiska system, var det ändå hela tiden detta man innerst inne trodde på. Men det är en egendomlig slutsats: själv förmår jag inte se sammanbrottet 1989 som annat än en befrielse - början på det verkliga socialistiska arbetet snarare än dess slut. Inte heller utgör slutsatsen någon egentlig förklaring; denna måste ligga djupare, och det är först nyligen som jag tror mig ha funnit den.

Mellanskikt? - Bah!

Jag minns från det sena 60-talet, hur en akademiker vän som börjat arbeta på verkstadsgolvet spände ögonen i mig och med allvarlig röst lade ut texten om min bristande politiska tillförlitlighet. Enligt Marx var det bara arbetarklassen som - i sin egenskap av förtryckt klass - i längden vore att lita på i det politiska arbetet. De mellangrupper till vilka

jag själv var att räkna kunde tillfälligt låta sig ryckas med i revolutionär yra men saknade envetenhet att i längden hålla ut. Jag lyssnade häpet, protesterade lamt, men låt mig inte övertygas. I dag tror jag alltmör att han hade rätt.

Från den europeiska vänstern i allmänhet och Lundavänstern i synnerhet har vi under de senare åren översköljts med förkastelse-domar över det politiska system man tidigare höjt till skyarna: marxismen är överspelad, kommunismen är död, planekonomin ett fiasko. Men då slår mig den kätterska tanken: hade debåclet i Östeuropa fått samma betydelse för den europeiska vänstern, om denna inte råkat bäras upp av oss lätt bedagade småborgare, bleka akademiker, med begynnande mage och 50-årsdagen ryckande allt närmare eller redan passerat? Som den mellangrupp vi faktiskt är, drabbas vi endast perifert av dagens ekonomiska kris, och vi saknar den kontinuerliga medvetenhet om utsugningen som karakteriserar en förtryckt klass. I motsats till denna kan vi rycka på axlarna och känna oss djärva av att agera folkpartister. Vi saknar helt enkelt (åtminstone känslomässigt) det gränslösa historiska och geografiska perspektiv som är förutsättningen för sann solidaritet. Vi drar oss ställa bort till vardagslivets tråk och tvång, anar redan hur liemannen börjat

glänta på dörren, och mumlar tyst: "Après nous le déluge."

Socialism i VÅR tid

Och därmed skulle äntligen vänsterns s.k. besvikelse kunna förklaras - en besvikelse över att utopierna inte lät sig materialiseras just i vår livstid, det enda som när allt kommer omkring räknas. Då förklaras också såväl den tidigare tilltron till Östeuropas planekonomi som det totala förkastandet av all planekonomi efter dennas sammanbrott ("Den modellen leder åt helvete, vet vinumera" - Finn Hagberg, VB 1992:34). Det östeuropeiska försöket gav - sina sedan länge pinsamma brister till trots - den enda chansen för just oss att i just vår livstid få se revolutionen materialiserad. Om den marxism, den kommunism, det fungerande planekonomiska system som till äventyrs kan komma att skapas om 100, 200 eller 1000 år, bryr vi oss föga, då vi som privilegierad klass saknar det historiska perspektivet och den globala solidaritet som inte slutar vid det egna livets ände, om några futtiga decennier, eller vid Lunds stadsgräns.

Så hade kanske Marx rätt igen. Och jag citerar mig själv (VB 1990:4): "Den sista striden lär vi aldrig se, men den röda revolutionen pågår ständigt" - oavsett om Lundavänstern bekvämar sig att vara med eller inte.

Örjan Wikander

VECKOBLADET. Bredgatan 28, 222 21 LUND. T 046/13 82 13. Postgiro 1 74 59-9. Pren 120 kr per år. Ansv. utg. Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidskriftsverkstan (Wallin & Dalholm) Fabriksq. 5. T 11 51 59 onsd. faxnr: 046/146582. e. kl 18. Manus lämnas senast onsd. kl 17 på Bredg. 28. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: KF-Sigma, Lund.. Utges med stöd av Vänsterpartiet. Red. ansv. för innehållet.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet. (Se ovan)
NY ADRESS.....

Oskäligt i Dörröd

Nu tror jag banne mig att jag får börja ompröva min inställning till vår hjältebonde Sven Pettersson i Dörröd.

Han har ju verkligen haft oddsen på sin sida, det vill säga sympati-oddsen: den lille mannen mot den stora gräsliga byråkratin. Men är han verkligen förtjänt av all vår sympati?

Visst vill vi kunna köpa "naturlig" mjölk utan att Storebror ska lägga sina regelfingrar emellan. Men är produkten så naturlig? Nu får vi reda på att de stackars kossorna hålls stallade året om och då måste i varje fall jag ompröva min inställning.

Människans vanliga megalomani: för att tillfredsställa våra lustar är intet offer för ringa. Växter, djur, natur, regnskogar, infödda; ja blotta livets innersta väsen kan vi exploatera för kortsiktig nytta. I det mönstret faller djurhållningen väl in.

Djurfabriker av alla de slag plågar våra medvandrar på klotet i exempelöst lidande och förnedring. Men vi är duktiga på att häva upp våra indignerade röster mot andra folks barbariska seder som djurfäktning, skogsskövling, jakt på noshörningar och elefanter för betarnas skull. Som vanligt ser vi inte bjälken i det egna ögat.

Nu gav miljö- och hälsoskyddsnämnden Pettersson dispens ända till 1995 från att släppa ut de oskäliga kreaturen på sommarbete. Om inte Pettersson kan följa lagen och ordna bete till dess, då borde han inte hålla djur. Lagen torde vara till för alla, men vem för kossornas talan?

Pettersson överklagar nu beslutet och vill ha till dispens till 1998. För förlängd dispens röstade naturligtvis den gamle Sjöbo-bonden Tranje Danielsson (m).

Visst vill jag ha "miljövänlig" mjölk, men inte till vilket inhumant pris som helst.

Klarabella

Om demokratin

Vi är flera som tycker det är allvarligt att programkommissionens förslag till partiprogram inte tydligt tar upp demokratin som en överordnad målsättning. Därför skrev kongressförebredande gruppen den motion som Rune Lilje-

kvist polemiserat mot i två inlägg.

Det finns många sätt att betrakta demokratin. I motionen fördes fram en demokratisyn som kan kallas minimalistisk eller formell. Det som definierar demokratin är framför allt möjligheten att välja bort en regering. Organisationsfrihet, yttrandefrihet och mänskliga rättigheter av grundläggande slag ingår också.

Självklart kräver vi mycket mer av det demokratiska samhälle vi vill leva i. Varför är det då så viktigt att betona vår uppslutning kring en formell demokrati? Jo, för medan partiet genom åren ofta talat om "verklig demokrati", om ekonomisk demokrati och om demokrati innanför fabriksportarna (självförvaltning i det nya programförslaget), så har det varit en viss otydlighet vad gäller rätten att välja bort en regering.

Även om många, kanske de flesta, inom partiet hade en grundmurad tilltro till demokratin och knappast brydde sig om teorierna, så var det faktiskt fler än några vänsterytrar som tillbakavisade möjligheten att välja bort en framtida socialistisk regering i Sverige. Det gjorde till exempel vår riksdagsman i Skåne under flera perioder.

Därför är det nu viktigt för vänsterpartiet att vara övertydligt. Jag säger som Lars Bäckström: "Det är alkoholisten som inte får lukta sprit."

Ann Schlyter

Lundaaktion mot rasism

Håller ett seminarium kring temat "Mänsklig och politisk förföljelse" lördagen den 28 november kl 10.45 - 17. Programmet presenteras i VB nästa vecka.

Pubkväll med körsång

Det blir det i kväll fredag 20 november kl 21 i Gillesstugan vid ICA Tornet (Östra Tom i Lund). Medverkar gör "Axpocket" från Malmö och "Kör i öst" från Hjortred. Senare blir det jam-session. Alla välkomna. Entré: 20 kronor. Arrangör "Midnatskören".

Lundaled för nya smultronställen

Miljöpartiets fullmäktige-grupp har skrivit en motion till Lunds kommunfullmäktige där man föreslår att park- och naturvårdsnämnden skall få iordningsställa en "lundaled".

I Lunds kommun finns mycket vacker natur, slår motionärerna fast. Dom påpekar att Billebjer, Måryd, Skrylle, Trollskogen och Romeleklint är kära utflyktsmål men att det finns andra, mindre kända, naturområden som är värda visas.

En som man kallar det "Lunda-led" för gång och cykling vill man att kommunen skall anlägga. Till stöd för sitt förslag citerar man ur kommunens grönplan: "För att man ska få ett sammanhängande väg-system måste emellertid nya stråk anläggas. En strävan är att skapa vägförbindelser som ger möjlighet till rundturer av varierande längs ut från staden. Nya vägar bör föräggas i ägo- och bruksgränser för att begränsa intrånget i jordbruksdriften."

Man pekar också på att Skåneledens övernattningsställen i t ex Skrylle skulle kunna utnyttjas för längre vandringar.

Miljöpartiet/de gröna lämnar ingen möda osparad utan bifogar för politikernas hugnad en karta med en föreslagen sträckning av lundaleden.

Vi återger här motionens beskrivning av sträckningen.

"Lundaleden bör således utgå från grönplanens grönmarkerade gc-vägar. GC-vägen utefter Kungsmarken bör förlängas för att via Linnebjer på Flyinge kungsgård och Kävlungeån. Därefter bär lundaleden löpa parallellt med ån på dess södra strand fram till Revingeby. Fortsättningsvis knyter leden ihop Revingeby med Skryllegården (Skåneleden) över Svarta hål, Sandby mosse och Abusadalen. Ett viktigt avsnitt utgörs av sträckan mellan Skrylle och Dalby Norre, och Söderskog. På större delen av denna sträcka finns redan en gc-väg väster om Sandbyvägen.

Från Dalby Söderskog bör leden fortsätta i sydvästlig riktning till Bjällerup och Højeå. Visserligen hamnar den sistnämnda sträckan utanför kommungränsen med det är nödvändigt om leden ska fylla sin dubbla funktion; att knyta ihop olika delar av Lund med Skåneleden och de båda å-systemen.

En folder med karta bör tryckas och distribueras till t ex skolorna i Lund anser motionärerna.

Kvasten gick

på Ung Vänsters årsmöte i söndags. Från det mötet rapporterar här Jesper Hansson.

Från det välbesökta mötet där undertecknad fick nöja sig med ståplats kan det rapporteras att den yngre generationen lever upp till vänsterns traditioner.

Den enda egentliga diskussion som uppstod gällde personkonflikter. Mellan raderna kunde man utläsa att en majoritet av mötesdeltagarna var kritiska till alkoholproduktion (och konsumtion?) som ägt rum på lokalen.

Den avgående styrelsen fick därför inte förnyat förtröende utan ersattes av en ny med ordning och reda på programmet.

Detta torde glädja en del äldre kamrater och inte minst under-tecknad som valdes till revisor. Enligt obekräftade uppgifter var det fråga om ett återval vilket härmed förnekas. Antalet mötesdeltagare bådar gott inför framtiden och konflikterna var inte djupare än att stora delar av den avsatta styrelsen efter avslutat möte skyndade iväg för att försvara ungvänsterns färger i fotboll. Det enda som saknades var egentligen kampsång med det hör antagligen till en svunnen tid.

Jesper Hansson

KOMPOL möte Må 23.11 kl 19.15 på partilokalen. Tema: Budget förmodar vi.

RÖDA KAPELLET

Greklandsepilog med mat, dryck och spelning lö 21.11 kl 18.00 på Regnbågen, se separat notis!

Repetition på Kapellsalen, Odeum. Sö 22.11 Kl 17-18.30 endast för dem som skall spela på L Teatern. Noter: 76, 108, 134, 209. Obs röd spelning! Obligatorisk närvaro vid rep! Därför fortsätter rep. med hela orkestern kl 18.45 inför spelning i Malmö ons 25/11. Noter: marsch: 3, 8, 19, 28, 39, 67:3, 193. Stående: 84, 132, 164, 224, 231, 237, 238. Pågatåg fr Lund 17.20/17.40 samling Triangeln kl 18.00. Återresa 19.50/20.06.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Finn Hagberg Rune Liljekvist och Gunnar Sandin.

Tel. red. onsd e 18:
046/11 51 59
Fax : 046/14 65 82

Kontaktredaktör för nästa nummer: Gunnar Sandin, tel 13 58 99. Vid utebliven tidning ring Rune Liljekvist 13 82 13 el. 11 50 69